Lietas Nr. C32336610
Lietas arhīva Nr. CA-0105-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 23.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis U.Danga,
tiesneši S.Sēbriņa un L.Blūmiņa,
ar tiesas sēdes sekretāru M.Karlsonu,
izskatot atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. A par parāda piedziņu, sakarā ar /pers. A iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 31.augusta spriedumu, Civillietu tiesu kolēģija

konstatēja:

Aprakstošā daļa

Prasītājs Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis" 2010.gada 13.septembrī cēlis Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā prasību pret /pers. A par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas, komunālo pakalpojumu maksājumu parāda un līgumsoda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar 2002.gada 26.septembra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.569, prasītājs apsaimnieko māju /adrese/. 2007.gada 30.augustā starp pusēm noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.419/2007 par dzīvokli /adrese/, Rīgā. Saskaņā ar minēto līgumu prasītājs pilnā apmērā izpildījis savas saistības pret atbildētāju, taču atbildētājs nav norēķinājies par saņemtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā radies maksājumu parāds. Atbildētāja parāds par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem uz 2010.gada 1.augustu sastādīja Ls 3370,41, ko veido pamatparāds Ls 2676,91 un līgumsods Ls 693,50. Prasītājs norāda, ka līgumsoda aprēķins izdarīts, pamatojoties uz dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.4.punktu, saskaņā ar kuru aprēķināts 0,2% apmērā no kopējā parāda summas par katru nokavēto dienu.

Pamatojoties uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu un Civillikuma 1587.pantu prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu un līgumsodu kopsummā Ls 3370,41, kā arī visus tiesāšanās izdevumus.

2011.gada 23.septembrī tiesā saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, kuros norādīts, ka atbildētāja parāds uz 2011.gada 1.septembri ir pieaudzis līdz Ls 7097,43, ko veido pamatparāds Ls 3932,01 un līgumsods Ls 3165,42. Papildus prasītājs lūdz tiesu aizstāt prasītāju Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis" ar tās tiesību un saistību pārņēmēju SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", jo Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis" ir reorganizēts.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 23.maija protokollēmumu nolemts aizstāt lietā prasītāju Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis" ar tā tiesību un saistību pārņēmēju SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", pamatojoties uz Civilprocesa likuma 77.pantu.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 31.augusta spriedumu AS „Rīgas namu apsaimniekotājs" prasība pret /pers. A par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas, komunālo pakalpojumu maksājumu parāda un līgumsoda piedziņu apmierināta.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2007.gada 30.augustā starp pusēm noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.419/2007, saskaņā ar kuru prasītājs apņēmās uzturēt un apsaimniekot māju, kā arī ar māju funkcionāli saistītās ēkas, būves un mājai piesaistīto zemes gabalu, savukārt atbildētājs apņēmās segt dzīvojamās mājas, kā arī funkcionāli ar māju saistīto ēku un būvju un piesaistītā zemes gabala uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumus proporcionāli piederošajam īpašumam, kā arī maksu par saņemtajiem pakalpojumiem. Saskaņā ar šī līguma 3.4.punktu, par mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas, kā arī par komunālo pakalpojumu maksājumu kavējumu atbildētājs maksā līgumsodu 0,2% apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka no prasības pieteikuma papildinājumiem un pievienotā aprēķina redzams, ka atbildētāja pamatparāds par laika periodu no 2007.gada oktobra līdz 2011.gada 1.septembrim par mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī komunālajiem pakalpojumiem ir Ls 7097,43, kas sastāv no pamatparāda Ls 3932,01 un līgumsoda Ls 3165,42.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka atbildētājs savos paskaidrojumos nav iebildis pret parāda esamību, norādot, ka maksājumus nav veicis sliktā mantiskā stāvokļa dēļ, un lūdzot atbrīvot viņu no līgumsoda samaksas. Līdz ar to pirmās instances tiesa atzinusi, ka tai nav pamata apšaubīt parāda un līgumsoda aprēķinu, jo tas veikts saskaņā ar pušu noslēgtā līguma nosacījumiem un atbildētājs nav to apstrīdējis.

Izvērtējot līgumsoda apmēru, pirmās instances tiesa atzinusi, ka līgumsods 0,2% dienā nav nesamērīgs un netaisnīgs attiecībā pret atbildētāju kā patērētāju, turklāt no prasības pieteikuma papildinājumiem pievienotā aprēķina redzams, ka līgumsods nav aprēķināts pilnā apmērā, proti, par laika periodu no 2008.gada augusta līdz 2009.gada janvārim un no 2009.gada septembra līdz 2010.gada jūlijam līgumsods nav aprēķināts. Visi atbildētāja veiktie maksājumi ieskaitīti pamatparāda dzēšanai. Līdz ar to pirmās instances tiesa secinājusi, ka līgumsoda summa pieaugusi ilgstoša saistību izpildes nokavējuma dēļ, nevis netaisnīgi noteikta apmēra dēļ.

Pirmās instances tiesa ņēmusi vērā apstākli, ka bez līgumsoda nav noteikts cits saistības pastiprināšanas līdzeklis. Pirmās instances tiesas ieskatā apstāklim, ka atbildētājam un viņa sievai ir noteikta invaliditāte un ģimenei bija piešķirts maznodrošinātas ģimenes statuss nevar būt par pamatu, lai atbrīvotu atbildētāju no saistību izpildes, savukārt no līgumsoda samaksas atbildētājs faktiski jau daļēji ticis atbrīvots pēc prasītāja iniciatīvas, ceļot prasību par mazāka līgumsoda piedziņu. Līdz ar to pirmās instances tiesa secinājusi, ka līgumsoda samazināšanai nav pamata.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis atbildētājs /pers. A, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka, kā jau atbildētājs ir norādījis tiesai, ka atzīst prasību daļā par pamatparāda esamību, jo parāds par

apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem ir izveidojies, bet nepiekrīt parāda apmēram. Apelātora ieskatā piemērotajam līgumsodam ir izteikti sodošs raksturs. Atsaucoties uz Civillikuma 1587.pantu, apelātors norādījis, ka šī panta piemērošanai var būt izņēmumi.

Norādīts, ka 2007.gada 30.augustā bijis spiests noslēgt līgumu ar Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis", jo tā bija obligāta prasība, lai varētu pabeigt privatizācijas procesu. Juridisko un valodas zināšanu trūkuma dēļ viņš uzskatīja, ka minētais līgums saturiski būs tāds pats kā iepriekšējais īres līgums, bet izrādījās, ka šī līguma priekšmets ir dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumi, turklāt 3.4.punktā tika pielīgts līgumsods 0,2% apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu. Apelātora ieskatā līguma 3.5.punkts ir prettiesisks, jo tajā apsaimniekotājs sev vienpusēji pielīdzis tiesības visu iemaksāto summu vispirms ieskaitīt līgumsoda dzēšanai. Šāda punkta redakcija liedz viņam samaksāt pamatparādu, līdz ar ko līgumsods tiek palielināts. Norāda, ka, tā kā viņš noteikti nav gribējis pielīgts sev šādus neizdevīgus līguma noteikumus, kuri var radīt nelabvēlīgas sekas, tad 2007.gada 30.augusta līgumu viņš ir parakstījis svarīgas maldības dēļ, kas saskaņā ar Civillikumu iznīcina visa darījuma spēku un tādējādi tas atzīstams par spēkā neesošu.

Norādīts, ka, kaut arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus. Apelātora ieskatā pielīgtais līgumsoda apmērs ir ne tikai netaisnīgs un nesamērīgs, bet arī nav nekādā veidā aprobežots, kas pieļauj situāciju, kad kreditors iedzīvojas uz parādnieka rēķina.

Uzskata, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka viņš savu iespēju robežās pārsvarā vasaras mēnešos veic maksājumus. Neskatoties uz apelātora iesniegumiem prasītājs nav vēlējies noslēgts ārpustiesas izlīgumu, kas ir pretrunā Civillikuma 1.pantā nostiprinātajiem principiem.

Norāda, ka prasītāja veiktais apsaimniekošanas izdevumu, komunālo maksājumu un līgumsoda aprēķins ir prettiesisks, jo no kopējās pamatparāda summas netika atskaitītas nelikumīgi ieturētās summas par karsto un auksto ūdeni, kā arī par atkritumu izvešanu, kuru pamatā bija prettiesiski 2011.gada 31.maijā izdotais akts, kurā komisija konstatēja, ka dzīvoklī /adrese A/, papildus divām deklarētajām personām dzīvoklī dzīvo vēl divas personas, kas apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā neatbilst patiesībai. 2012.gada 12.jūlijā tika veikta atkārtota dzīvokļa apsekošana un sākot no 1.jūlija saņemto pakalpojumu maksājumu aprēķins tika veikts par divām deklarētajām personām. Tā kā pirmais prasītāja sastādītais akts, apelātora ieskatā, ir prettiesisks, tad prasītāja pienākums bija atmaksāt nelikumīgi iekasētās naudas summas Ls 375,48 apmērā, kas netika izdarīts.

Bez tam norāda, ka dzīvojamajai mājai /adrese/, nekad nav veikti remontdarbi un māja atrodas dzīvošanai bīstamā stāvoklī, jo no tās krīt apmetums un dzīvokļos parādās mitrums. Līdz ar to prasītājs nepamatoti iekasē ēkas apsaimniekošanas izdevumus, jo šāds pakalpojums netiek sniegts, ko apliecina neskaitāmas mājas iedzīvotāju pretenzijas.

Tā kā apelātoram nepārtraukti ir bijušas šaubas par sniegto pakalpojumu kvalitāti un piestādīto rēķinu apmēru, tad viņš uzskata, ka nav nokavējis parāda samaksu, līdz ar to līgumsods ir pilnībā atceļams.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1656., 1657., 1762., 2369.pantu lūdz tiesu noraidīt prasību par parāda pamatsummas apmēru un nokavējuma procentiem.

2015.gada 3.februārī tiesā saņemts pieteikumus par prasības summas pieaugumu, kurā norādīts, ka atbildētāja parāds uz 2015.gada 2.februāri ir pieaudzis līdz 11360,32 euro, ko veido pamatparāds 10135,10 euro un līgumsods 1225,22 euro, kuru lūdz piedzīt no atbildētāja.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Ivars Puķītis iesniedza /pers. A iesniegumu par lietas izskatīšanas atlikšanu līdz brīdim, kad Rīgas Sociālais dienests sniegs atbildi uz atbildētāja materiālās palīdzības lūgumu.

Iepazīstoties ar atbildētāja lūgumu un tajā norādītajiem apstākļiem, kā arī izvērtējot lietas materiālus kopumā, Civillietu tiesu kolēģija atzīst lūgumu par noraidāmu.

Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Ivars Puķītis tiesas sēdē apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem un pamatiem, bet prasību neatzina.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotais pārstāvis /pers. B prasību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem un pamatiem, bet apelācijas sūdzību neatzina.

Civillietu tiesu kolēģija, uzklausījusi atbildētāja un prasītāja pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi dokumentālos pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasība ir pamatota un apmierināma.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbilstoši iesniegtās apelācijas sūdzības saturam, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 31.augusta spriedums ir pārsūdzēts pilnā apjomā, līdz ar to civillieta izskatāma pēc būtības apelācijas instances tiesā.

Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka atbildētāja apelācijas sūdzības motīvs par to, ka pirmās instances tiesa nepamatoti lietu izskatīja atbildētāja prombūtnē, nav pamatots. No lietas materiāliem redzams, ka pavēste par tiesas sēdi 2012.gada 28.augustā atbildētājam uz viņa deklarēto adresi nosūtīta 2012.gada 25.maijā. Tiesas pienākums atlikt lietas izskatīšanu noteikts Civilprocesa likuma 209.pantā paredzētajos gadījumos. Pirmās instances tiesa pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas ir pārbaudījusi, vai nepastāv minētajā tiesību normā paredzētie nosacījumi, kas dotu pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai un, tādus nekonstatējot, pieņēmusi pamatotu lēmumu par lietas izskatīšanu atbildētāja prombūtnē. Apstākli, ka atbildētājs, kuram par tiesas sēdes laiku un vietu pienācīgi paziņots, nav ieradies uz tiesas sēdi, nevar atzīt kā Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 2.punktā garantētās tiesības piedalīties tiesas sēdē pārkāpumu.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pamata atbilstoši Civilprocesa likuma 427.panta pirmās daļas 2.punktam konstatēt, ka pirmās instances tiesa lietu izskatījusi, pārkāpjot procesuālo tiesību normas, kas nosaka pienākumu paziņot lietas dalībniekam par tiesas sēdes laiku un vietu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Izvērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, papildus pirmās instances tiesas spriedumā norādītajam, Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka tie nav pamatoti šādu apsvērumu dēļ.

Starp pusēm nav strīda par to, ka atbildētājam uz īpašuma tiesību pamata pieder dzīvokļa īpašums Nr. /numurs/ un pie tā piederošās 5680/41060 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas /adrese/.

Lietā konstatēts, ka 2007.gada 30.augustā starp Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis" un atbildētāju ticis noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.419/2007 (l.l. 6), ar kuru prasītāja apņēmās uzturēt un apsaimniekot māju, kā arī ar māju funkcionāli saistītās ēkas un būves mājai piesaistīto zemes gabalu, savukārt atbildētājs apņemas segt dzīvojamās mājas, kā arī funkcionāli ar māju saistīto ēku un būvju un piesaistītā zemes gabala uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumus proporcionāli klienta īpašuma kopējai platībai, kā arī maksu par pakalpojumiem, ko klients saņem un apmaksā saskaņā ar šo līgumu un tā pielikumiem Nr.1, Nr.2, Nr.3 un Nr.4.

Saskaņā ar minētā līguma 3.3.punktu maksājumus par mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī komunālos maksājumus klients veic saskaņā ar apsaimniekotāja izrakstītajiem rēķiniem pilnā apmērā par katru kārtējo mēnesi līdz mēneša pēdējam datumam.

Saskaņā ar šī līguma 3.4.punktu, par mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī komunālo maksājumu kavējumu gadījumā atbildētājs maksā līgumsodu 0,2% apmērā no kopēja parāda summas par katru nokavēto dienu.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Atbilstoši Civillikuma 3.pantam katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Tā kā likums „Par dzīvokļa īpašumu" šobrīd zaudējis spēku, tad, pamatojoties uz Civillikuma 3.pantu, konkrētajā gadījumā pušu tiesiskās attiecības vērtējamas atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" noteikumiem.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.pantu visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Saturiski līdzīgu regulējumu paredz arī šobrīd spēkā esošais Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants.

Nepamatota ir norāde apelācijas sūdzībā, ka dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu no atbildētāja puses tika parakstīts dēļ svarīgas maldības, kas iznīcina visu darījuma spēku, jo lietā nav gūti pierādījumi tam, ka atbildētājs likumā noteiktajā kārtībā ir apstrīdējis minēto līgumu. Bez tam atbildētājs apelācijas sūdzībā ir atzinis uzņemtās saistības, kā arī atzinis pamatparāda esamību.

Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka 2007.gada 30.augustā starp Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis" un atbildētāju noslēgtais dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.419/2007 ir spēkā esošs, līdz ar to atbilstoši Civillikuma 1587.pantam atbildētājam ir pienākums to pildīt.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājam kā dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju iekārtu uzturēšanu un remontu, zemesgabala uzturēšanu, kā arī samaksāt par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem atbilstoši starp pusēm noslēgtajam dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumam. Tādējādi prasītāja ir tiesīga prasīt no atbildētāja līgumā noteiktos maksājumus.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs nav sedzis visus izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, atbildētājs maksājumus veicis tikai daļēji, pilnībā nesamaksājot visus maksājumus, ko apliecina lietā iesniegtā izziņa, izdrukas no prasītāja grāmatvedības datiem, aprēķins ar neveikto maksājumu uzskati (parāda aprēķins), kā arī izrakstītie rēķini (l.l. 14-18, 54, 58-59, 163-164, 175-176, 182-183, 199-200). Līdz ar to, ņemot vērā pieteikumu par prasības summas pieaugumu, atbildētāja pamatparāds ir 10135,10 euro apmērā (l.l. 198).

Prasītājs atbildētāju vairākkārt ir brīdinājis par parāda esamību un iespējamo prasības celšanu gadījumā, ja parāds netiks samaksāts (l.l. 47-48).

Kā nepamatotu Civillietu tiesu kolēģija noraida atbildētāja argumentu apelācijas sūdzībā, ka prasītāja veiktais apsaimniekošanas izdevumu, komunālo maksājumu un līgumsoda aprēķins ir prettiesisks, jo atbildētājs likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējis 2011.gada 31.maija aktu, ar kuru tika konstatēts, ka dzīvoklī /adrese A/ papildus divām deklarētajām personām dzīvo divas nedeklarētas personas. Lietā nav gūti pierādījumi šādam atbildētāja argumentam apelācijas sūdzībā.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā nav pamata apšaubīt pamatparāda aprēķinu.

Atbildētājs apelācijas sūdzībā norādījis, ka prasītājs ir sniedzis nekvalitatīvus pakalpojumus, nav veicis nepieciešamos remontdarbus un atbildētājam visu laiku ir bijušas šaubas par sniegto pakalpojumu kvalitāti un rēķinu apmēru.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos neatrodas pierādījumi tam, ka pats atbildētājs būtu izteicis pretenzijas pret apsaimniekotāja sniegtajiem pakalpojumiem. Bez tam apelācijas sūdzībai pievienotās fotogrāfijas (l.l.114), /pers. C/ iesniegums SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par neveiktajiem remontdarbiem un SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" atbilde uz minēto iesniegumu (l.l. 110-111), paši par sevi nevar būt par pamatu, lai neveiktu samaksu par apsaimniekotāja sniegtajiem un nodrošinātajiem pakalpojumiem, bet var būt par pamatu tam, lai dzīvokļu īpašnieki nākotnē kopsapulcē lemtu par cita nama apsaimniekotāja izvēli. Turklāt Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus par to, ka prasītāja izsniegtajos rēķinos norādītās summas neatbilst noteiktajiem tarifiem vai dzīvojamajā mājā uzstādīto skaitītāju rādījumiem.

Bez tam Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētāja lietā iesniegtie dokumenti paši par sevi arī neapliecina faktu, ka prasītāja kā apsaimniekotāja sniegtie pakalpojumi bijuši nekvalitatīvi.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no lietas materiāliem kopumā nav redzams, ka atbildētājs būtu izpildījis savas saistības, kā arī atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un uzturēšanas maksājumu parāda samaksu.

Par nepamatotiem Civillietu tiesu kolēģija atzīst apelācijas sūdzībā minētos argumentus par līgumsoda apmēru, jo no pieteikuma par prasības summas pieaugumu pievienotā aprēķina redzams, ka prasītājs pēc savas iniciatīvas samazinājis līgumsoda apmēru. Bez tam līgumsoda apmēru nosaka pušu starpā noslēgtā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.4.punkts, saskaņā ar kuru par mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī komunālo maksājumu kavējumu gadījumā atbildētājs maksā līgumsodu 0,2% apmērā no kopējā parāda summas par katru nokavēto dienu. Ņemot vērā parāda apmēru, kas ir 10135,10 euro, un maksājumu kavējuma ilgumu, kas ir vairāk kā septiņi gadi, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā aprēķinātais līgumsods 1225,22 euro apmērā nav netaisnīgs un nesamērīgs attiecībā pret atbildētāju kā patērētāju.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams pamatparāds par prasītāja sniegtajiem dzīvojamās mājas /adrese/, uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem 10135,10 euro apmērā un līgumsods 1225,22 euro apmērā par kopējo laika posmu no 2007.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 31.decembrim.

Nepamatota apelācijas sūdzībā ir atbildētāja norāde uz to, ka prasītājs nav vēlējies vienoties par ārpustiesas izlīgumu, jo lietā esošais 2010.gada

29.aprīļa paziņojums (l.l. 37) un 2013.gada 21.maija paziņojums (l.l.177) apliecina faktu, ka atbildētājam tika piedāvāta iespēja ārpustiesas ceļā vienoties par parāda samaksas kārtību vai noslēgt izlīgumu.

Pie šādiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas apstākļus un pamatoti taisījusi spriedumu par prasības apmierināšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva 297,75 euro un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu nosūtīšanu 4,70 euro.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās nenomaksātās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Rezolutīvā daļa:

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 97.pantu, 193., 194., 195., 204.[1], 426., 430., 432.pantu, 433.panta pirmo daļu un 434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, pamatparādu 10 135,10 euro (desmit tūkstoši viens simts trīsdesmit pieci euro un desmit centi) apmērā, līgumsodu par laika posmu no 2007.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 31.decembrim 1225,22 euro (viens tūkstotis divi simti divdesmit pieci euro un divdesmit divi centi) apmērā, samaksāto valsts nodevu 297,75 euro (divi simti deviņdesmit septiņi euro un septiņdesmit pieci centi) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 euro (četri euro un septiņdesmit centi) apmērā, kopā piedzenot 11 662,77 euro (vienpadsmit tūkstoši seši simti sešdesmit divi euro un septiņdesmit septiņi centi).

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% (sešus procentus) gadā no piespriestās nenomaksātās pamatparāda naudas summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2015.gada 17.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis (paraksts) U.Danga

Tiesneši (paraksts) S.Sēbriņa

(paraksts) L.Blūmiņa